

GALATASARAY
LİSESİ

“BİTİMEYEN MEKTEP”

ANKARA

GALATASARAYLILAR BİRLİĞİ

1937

KURULUŞLARIMIZ	KURULUŞ YILI
GALATASARAY LİSESİ	1481 - 1868
GALATASARAY SPOR KULÜBÜ	1905
GALATASARAYLILAR DERNEĞİ	1908
GALATASARAYLILAR BİRLİĞİ ANKARA	1937
İZMİR GALATASARAYLILAR DERNEĞİ	1965
BURSA GALATASARAY LİSELİLER DERNEĞİ	1975
GALATASARAY YARDIMLAŞMA VAKFI	1977
GALATASARAY ALUMNI ASSOCIATION U.S.A. INC.	1981
GALATASARAY EĞİTİM VAKFI	1981
ASSOCIATION EUROPEENNE DES ANCIENS DE GALATASARAY (İSVİÇRE)	1983
AMICALE DE GALATASARAY	1984
THE GALATASARAY (U.K.) CHARITY FUND	1986
LES ANCIENS DE GALATASARAY AU BENELUX	1989
ESKİŞEHİR GALATASARAYLILAR DERNEĞİ	1990
VEREIN EHEMALIGER SCHULER DES GALATASARAY GYMNASIUMS IN DEUTCHLAND E.V	1991
ÇUKUROVA GALATASARAYLILAR DERNEĞİ	1992
GALATASARAY ÜNİVERSİTESİ	1992
VEREIN EHEMALIGER SCHULER VON GALATASARAY LİSESİ IN ÖSTERREICH	1992
GALATASARAY İLKÖĞRETİM OKULU	1993
ANTALYA GALATASARAY LİSELİLER DERNEĞİ	1993
FRANSA - ALLIANCE GALATASARAY	1996
KAPADOKYA GALATASARAYLILAR BİRLİĞİ	1997
GALATASARAY ASSOCIATION DE MONACO	1997
GALATASARAY ÜNİVERSİTESİ MEZUNLAR DERNEĞİ	2002

Başlarken....

2013 yılının Aralık ayında yapılan Kuruluş Kokteylimizde, sevgili ağabeyim Fuat Diriker'e bir söz verdim: Ankara Galatasaraylılar Birliği, biri Kuruluş Kokteylinde, diğeri Pilav Günümüzde dağıtılmak üzere, yılda iki sayı olarak yayınlanacak bir dergi hazırlayacak... İçinde, bizi ilgilendiren konuların yanında, böyle bir yayında fikirlerini dile getirecek olanlara da yer verilecek...

Elinizdeki ilk sayı ile sözüm yerine gelmiş oluyor. Bir ilk olmanın bütün eksikliklerini de taşıyor tabii... Ama esas olan, böyle bir gayretin sarfedilmesidir. Nasıl olsa, daha sonra bu yayını yürütecek olanlar, kuşkusuz, çok daha mükemmel işler başaracaklardır.

Doğrusunu isterseniz, bu girişimde ilk ele alınması gereken konu, -bence- içeriğin ne olması gerektiği idi. Elinizdeki sayıyı, lütfen, bir deneme olarak kabul edin. Galatasaray'ın o kadar çok konusu var ki... Bu sayfalara sığdırmak kabil değil... Size bu zenginlikten birkaç damla sunmak istedik..

Maksadımız, birbirimizle yan yana geldiğimiz vesilelerde, nasıl olsa arkası gelecek birkaç sohbet kapısı açmaktan ibaret... Bir başka husus da, bizden önceki ve bizden sonraki kuşaklar arasında, ortak değerlerimiz fonksiyonunda, bir köprü kurabilmek...

Lütfedip bize iletteceğiniz düşünce ve eleştirilerinize, şimdiden teşekkür ediyoruz.

İkinci sayımızı, çok daha iyi ve içerikli hazırlamış olarak sizlere Pilav Günümüzde sunmak üzere, 78. kuruluş yıldönümümüzü en iyi dileklerimizle kutluyor, bu toplantıyı şerefli değerli üyelerimize sağlık ve mutluluk dolu günler temenni ederken, artık aramızda bulunmayan üyelerimizi de rahmetle anıyoruz.

Ankara Galatasaraylılar Birliği
Yönetim Kurulu Adına
Mehmet DÜLGER

1868’de, “Dünyanın İlk En Demokratik Okulu”

Bitmeyen Mektep...

“Okulumuzun yetiştirdiği en büyük isimlerden biri olan Ahmet Haşim, ölümünden bir hafta önce, 1933 Mayıs sonlarına doğru, 806 Bahadır Dülger’e, o zamanki okul dergisi “Akademi”de yayınlanmak üzere yaptığı konuşmada, Galatasaray Lisesi’ni “Bitmeyen Mektep” olarak tarif etmiş. (...) Evet, her okul biter, bizimki bitmez !

(...) Bu ne biçim mektep? İnsan, vaktiyle onları okutan hocalardan da çok daha yaşlı hale geliyor, ama bir türlü bu okulu bitiremiyor. Diplomamız var ama, oradaki eğitimimiz sürüyor. Sanki bilinmeyen bir dersden takılmışız ve bir türlü mezun olmuyoruz! İçine girilmez, girince de çıkılmaz bir bilmece sanki bu!

Okulun önünden her geçişte, aslında, içeride olmam gerektiğini sanırım. Sanki az önce parmaklıktan ya da arka bahçeden tüymüş ve okul önünde takılmaya başlamışım. Bir an için bir suçluluk duygusu içinde kalırım. Ayaklarım bir süre nereye gideceklerini şaşırır, adımlarım yavaşlar. Beni kendine mıknatıs gibi çeker bu yapı... Sanki birazdan işime, evime değil de, oraya dönmem gerekmektedir....”

Kemal Suman - “Bitmeyen Mektep”
(GİTA Yayınları, 2009)

“(...) Galatasaray sanki bir han gibi... Hoıcası olsun, öğrencisi olsun, bir uçtan girip, az veya çok kalıp, diğer uçtan, şöyle veya böyle çıkıyor. Acaba hangisi hancı, hangisi yolcu? Hangisi mahkum, hangisi gardiyan? Sonunda hepsi karışıyor, yaşananlar sonraki nesillere aktarılmak üzere Galatasaray’ın genetik belleğine işleniyor, efsane olarak kulaktan kulağa dolaşıyor.

Okulda hancılık görevini, bence, bizim o sınıflara, koridorlara, yatakhanelere, yemekhanelere sınımış çılgıklarımız, gülmelerimiz yapıyor artık... Hepsi öykülerini anlatmak için, torunlarımızı, onların çocuklarını ve Türkiye’nin dört bir tarafından gelecek iyi niyetli fırlamaları bekliyor...”

İlhan Eksen – (Kemal Suman’ın kitabına yazdığı makaleden)

1868’de Osmanlı Devleti, Mekteb-i Sultanî’yi, “Türkçe-Fransızca karma program”la kurdu. Devlet idaresine, devlet eli ile, çok-boyutlu memur yetiştirilecekti.

Modern eğitim için işbirliği yapılan, kendisini modern eğitimin öncüsü gören Fransız hükümeti, bu okulun sadece Müslüman çocukları için olmasında ısrarlıydı. Bunun üç sebebi vardı:

1. Birincisi, böylece Müslümanlar Fransızca ve Fransız kültürünü öğrenmiş olacaklar, yanında da kendi kültür derslerini kendi içlerinde halledeceklerdi.

2. İkincisi, Fransa “modernlik” diye kendi okul yönetiminden daha iyisi olabileceğini düşünmüyordu.

3. Üçüncüsü, Osmanlı topraklarında Katolikleştirdiği Hıristiyanların çocukları için açtıkları papaz okulları bulunuyordu; Fransa yabancı okullarına bir rakip çıkarmak istemiyordu.

Osmanlı makamları ise, “madem ki okul dinî okul değildir, o zaman, ayırım yapmaksızın, bütün milletlere açık olmalı” diyordu. Devlet’in amacı, tüm unsurların paylaştığı bir “Osmanlılık bilinci” geliştirmek, okul sıralarında kaynaşmış, ortak paydaların eğitimini birlikte almış, birbiriyle işbirliği yapmaya alışmış bir toplum ortaya çıkarmaktı. Diğer bir deyişle, Fransızlar kültür emperyalizmine devam edip ayrımcılık gütmeyi düşünürken, Osmanlılar, herkesin katılımına açık, modern bir Osmanlı toplumu tasavvur ediyorlardı.

Sonuçta, Osmanlı’nın dediği oldu her milletten, dinden/mezhepten, ırktan, dilden çocuklar, gelir durumlarına, ailelerinin toplumlarındaki konumuna, iş ve mesleklerine, İmparatorluğun hangi eyaletinden geldiklerine, kentten - kırdan olmalarına bakılmaksızın, aynı sınıfları doldurdular. Şehzadelerle köy evlâtları aynı sınıflarda okudular. Okulda mescit de vardı, şapel de... Araplar, Kafkasyalılar geldiler. Müslüman öğrenci kadar gayri müslim öğrenci de geldi: Yahudiler, Ermeniler, Bulgarlar en çok itibar edenlerdi. Fakir çocukların bütün masraflarını Devlet

karşıladı. Ülkedeki her milletten öğretmen alınıyordu. Fransızlar Fransız öğretmen gönderiyorlardı. Azınlık dillerinin eğitimi de, seçmeli olarak, yapılıyordu.

Tek eksik, **kız öğrenci alınmamış olma-sıydı. Bunun için yaklaşık bir yüzyıl daha beklemek gerekecekti.**

Dünyanın gözü İstanbul’a çevrildi. “Demokrasinin bu kadarı fazla.. Bu mektebin idaresini başarmanın imkanı olmaz !” diyorlardı. O sırada “modern” Batı’da, okullar, çocukların ailelerinin mensup oldukları sosyal sınıfa göre kuruluyordu burjuva çocukları için devlet okulları, asillerin çocukları için özel okullar, işçi çocukları için ilkokullar... Okulların mezunları, ancak, ailelerinin geldiği sınıfa uygun meslek ve mevkilere geçebiliyorlardı. Devleti kuran asli unsurun milliyeti ve dininden olmayanlar, devlet görevlerine alınmıyorlardı. Sosyal sınıfların ve dinlerin yaşadıkları mahalleler ayrı ayrıydı. Yahudilere dışlama uygulanırdı. Din kurumları, doğal olarak, okullarını kendi dinlerine göre kurmuşlardı.

Dünyanın “ilk en demokratik okulu”, Osmanlı Devleti’nde, Padişah’ın iradesi ve Devlet eli ile ortaya çıkıyordu. Bu, tarihî bir birikimin sonucuydu. Zira, medreselere de, menşesine bakılmaksızın, her Müslüman kabul olunurdu. Osmanlı Devleti’nin, çağımızda bile aşılammış bir devlet idaresi anlayışından geliyor olması, bunu mümkün kıldı: **nüfusu meydana getiren milletlerin (dinî topluluklar), dinlerine, dillerine, kültürlerine ve özel haklarına karışılmazdı.** Kültür haklarını güvence altına alan kanunnameler, Fatih Sultan Mehmet ile başlayıp Kanunî Sultan Süleyman ile tamamlanmıştı. Yüzyılların getirdiği bu birarada yaşama geleceğinin, dünyanın “ilk en demokratik okul” modelinin bu coğrafyada vücut bulmasına yol açması Türkiye için, hiç de şaşırtıcı olmadı. Onun için Galatasaray hep başarılı oldu! Halen de başarısı devam ediyor.

698 Mehmet DÜLGER,
1960 mezunu (92.dönem)

Biraz da Tarih...

Mekteb-i Sultani, 1868'de, oldukça olaylı bir şekilde kurulmuştu. Zamanın Papası 9. Pius ile İstanbul Rum Patriği, değişik dinlerdeki öğrencilerin bir arada eğitim görmelerine karşı çıkarak, Katolik ve Ortodoks çocukların Mekteb-i Sultani'ye gitmelerini yasaklamış, yasak Fransa'nın araya girmesi ile kaldırılabilmişti.

Papa, Katolik çocukların ahlaklarının bozulacağına inanıyor, Musevi aileler ise, Hristiyan bir müdürün (M. De Salve) görev yaptığı okula çocuklarını gönderme hususunda çekingen davranıyorlardı.

Bütün bu gelişmelerin ardından, Mekteb-i Sultani, Eylül 1868'de, 147'si Müslüman, 48'i Gregoriyen Ermeni, 36'sı Rum, 34'ü Musevi, 34'ü Bulgar, 23'ü Latin Katolik, 19'u Katolik Ermeni olmak üzere, toplam 341 öğrenci ile eğitime başlayacaktı.

(Murat Bardakçı, Haber Gazetesi, 3. Temmuz.2014)

Gül Baba'nın Padişah II. Bayezit'e eli ile gösterdiği yaklaşık 30.000 ziralık (23.400 metre karelik) arazinin etrafına duvar çekilmiş, içerisine bir cami ile herbiri 200 kişi alacak genişlikte 3 koğuş yaptırılmış ve her koğuşa bir hamam inşa ettirilmişti.

Ayrıca, hepsi yatılı olan talebenin, Müdür, muallim ve müstahdemin, her öğün yemeklerini hazırlamak için, büyük bir mutfak, bulaşikhane ve çamaşırhane binaları da eklenmiştir. Mektep arazisi içine, bir de

büyük fodla fırını ve bir somun fırını yaptırılmıştır.

Eski Galata Sarayı Mektebi'nin bu binalarından başka, kiler, ambar, Tabbahin (Aşçılar) ve Habbazin (Ekmekçiler) Ocakları için ayrı ayrı binalar inşa ettirilmiş, Teberdarlar (Baltacılar) için bir daire, hademeler ve baltacılar için bir hastahane, talebeyi ziyarete gelen veliler için bir "Buluşma Yeri", Galata Sarayı Ağası'nın makamı ve ikamet yeri olmak üzere, bir "Ağa Dairesi" gibi müstemilat eklenmişti.

Ayrıca, bir de "Kasr-ı Hümayun" denen Hünkar Köşkü yapılmıştı. Bu köşk, Padişahların Mektebiziyaretlerinde misafir edildikleri özel bir yerdi. Sonraları bu binalara, I.Mahmut zamanında inşa ettirilen Saray Ağası Dairesi, bir büyük kütüphane

17. Yüzyılda, Galata Sarayı Mektebi'nin Öğrenci Kıyafeti

binası ve "hafız-ı kütüplerin" (kütüphane memurlarının) kalmaları için özel yerler gibi, bir takım ilaveler yapılmıştı.

(Enderun Tarihçisi Tayyazade Ata).

Galata Sarayı Mektebinin bütün teşkilatını yeni baştan ıslah ederek, Mektebe ciddi nizamlar koyan padişah, Kanuni Sultan Süleyman olmuştur. Bunların en başta geleni, kıyafet talimnamesinin ıslahı ve bu nizamın kesin olarak uygulanması idi. Tıpkı Müdürler, öğretmenler ve Mektebin diğer memurları gibi, o zamanın Galata Sarayı öğrencilerinin de üstlerine, başlarına giyecekleri elbise ve külahlar belirlenmişti.

(...) Gerek Topkapı Sarayı Arşivinde, gerek Başbakanlık Arşivinde bulunan vesikalarda, Galata Sarayı öğrencilerinin ulufelerine ve her türlü yiyeceklerine olduğu kadar, bunların elbiselik çuha kumaşlarına, destarlarına, hatta çamaşırlarına dair bilgilere ve muameleli evraka rastlanmaktadır.

O zamanki talebelere, Mektep'te nasıl giyinmeleri, elbiselerine nasıl bakmaları öğretildiği gibi, üstlerini, başlarını daima temiz tutmaları, Mektep içinde ve dışında, asla, buruşuk, sökük ve yırtık esvaplarla gezmemeleri, iç çamaşırlarının daima temiz olmasına dikkat etmeleri, bütün elbise ve çamaşırlarını muntazam bir şekilde devşirmele-

ri öğretiliyordu. Bu kadar titiz bir alaka gösterilmiş olmasının başlıca sebebi, Galata Sarayı öğrencilerinin Mektebe alındıkları ilk günden itibaren, Saray adabına, her türlü teşrifat terbiye ve nezaketine, kılık kıyafet nizamına ve temizlik esasına alıştırmalarıdır. Bu dikkatli düzen, Mektebin Lise haline sokulmasından sonra dahi, yakın zamanlara kadar sürdürülmüştür.

(Fethi İsfendiyaroğlu, Galatasaray Tarihi, Doğan Kardeş Yayınları, 1954)

18. Yüzyılda, Galata Sarayı Mektebi'nin Ağasının Kıyafeti

(...) Galata Sarayı Mektebi, Kanuni Sultan Süleyman'ın oğlu II. Selim zamanında, belirli telkin ve tesirlerin aldırıldığı kararlar ile, sadece din derslerinin ve Arapça'nın okutulduğu bir medreseye dönüştürüldü. Hocaları ve öğrencileri dağıtıldı.

“Galatasaray Temel Değerler Bildirisi”nden... (*)

(...) Galata Sarayı, ancak III. Murat devrinde, medrese olmaktan çıkarılıp, yeniden Devlet idaresine çok boyutlu insan yetiştiren eski hüviyetine kavuşturulmuştur. Mektebin en önemli özelliklerinden biri de, bünyesinde, ünlü astronomi bilgini olan Taküiddin-i Mısri'nin 1576'da kurduğu rasathaneye sahip olmasıdır. Bu rasathane, 1579'da, devrin ulemasının da karıştığı pek çok dedikodu sonucunda, topla berhava edilmiş, rasat ile ilgili bütün çalışmalar yasaklanmıştır.

(...) Galata Sarayı Mektebi, IV. Mehmet ve Sadrazam Köprülü Fazıl Ahmet Paşa zamanında yeniden medrese haline sokuldu. Fazıl Ahmet Paşa, sadece Galata Sarayı Mektebini değil, İbrahim Paşa Sarayı, Eski Saray ve Edirne Sarayı mekteplerini de kapatmış, yerlerine, her bakımdan itaatkar ve silik softaları getirip, medreseler kurmayı uygun bulmuştur.

(...) Medrese olarak devam eden Galata Sarayı Mektebi, bir müddet sonra, öğrenci alınmayarak terk edilmiş ve 40 seneye yakın bir müddet, bomboş ve harap halde bırakılmıştır.

Mektebi yeniden ihya eden, padişah III. Ahmet olmuştur. Eski binaların yeniden tamir edilip, eski nizamların yeniden tesis edilmesi ve Mektebe kudretli hocalar ve idarecilerin tayini ile Mektebin eskisinden

daha mükemmel hale getirilmesi, Padişah III. Ahmet ve Galata SARAYI Mektebinin eski öğrencisi Sadrazam Çorlulu Ali Paşa sayesinde gerçekleşmiştir. Bu iki insan, Galata Sarayı Mektebine, onun ikinci banileri olacak ölçüde hizmet etmişlerdir.

(Fethi İsfendiyaroğlu , Galatasaray Tarihi, DoğanKardeş Yayınları, 1954)

Galata Sarayı Sultanisi, bütün Osmanlı tebaasına açık, her dinin mensuplarını kabul eden, çağının dünyadaki en demokratik kurumudur. Burada, halk arasında ayırım yapmayan bir imparatorluk eğitimi görülür.

Galata Sarayı Sultanisi mezunları, çoğunlukla, Devlet memuriyetlerine yönelmişlerdir. Yüksek öğrenime yönelmek isteyenlerin, Mekteb-i Mülkiye yüksek programa kavuştuktan sonra, burayı tercih edip, sonra da Devlet hizmetine girdikleri görülür.

Galata Sarayı Mektebi'nin III. Ahmet sonrası gelişmelerini, Mekteb-i Tıbbiye-i Şahane dönemini ve nihayet Sultan Abdülaziz eli ile, 1868'de Mekteb-i Sultani'nin kurulmasının özetini, Pilav Günümüzde dağıtmayı öngördüğümüz 2. Sayımızda ele alacağız.

(...) Galatasaray, nesillerden nesillere aktardığı ve zamana uyum sağlayarak gelişen bir değerler bütünüdür. Bireyleşme sürecindeki gençlere aktarılan ahlaki, entelektüel ve insancıl birikim, Galatasaray bütünlüğü içinde, zaman ve zeminden bağımsız olarak sonsuza yöneldiği hissini yayar. Kökenindeki kavram ve değerler, ne mesafelerin uzaklığı ile zayıflar, ne zaman ile yıpranır, ne de maddi farklılıklar ile zedelenir.

Bu belgede yer alan değerler sistemi, dayanıklılığını sınırlayıcı ya da baskıcı olmamasından alır. Farklı ölçülerde de olsa, camianın her bireyi için anlamı ve değeri vardır. Hür iradeye dayanan, kişilik özelliklerine saygılı ve bireysel taleplere duyarlı olması, bireye özgürlük alanı sunmasını doğurur. Buna karşın, temel sorunlar ya da değerler sistemine yönelik saldırılar karşısında, ortak tavır ve kollektif bilinç ortaya çıkar.

(...) Çözümlemeye çalışılan değerler sisteminin birbiri ile etkileşim içinde olan ve birbirini tamamlayan 10 temel direği vardır .

1- Etik

Entelektüel dürüstlük – Başarma çabası – Mesleki tavizsizlik – Kişisel çizgi tutarlılığı – Galatasaray ruhunu sahiplenmek.

2- Dayanışma

Dayanışmayı sürdürülebilir kılmak – Gereksiz yargı ve değerlendirmeden kaçınmak – Ön plana çıkmadan eyleme hazır olabilmek – Alçak gönüllü duruşla yararlı olabilmek.

3- Açık fikirlilik

Dünyaya ve başkalarına merakla ilgi duymak – İnsan düşüncesine açık olmak – Bölme yerine ikna etmek – Özelliklerinden vaz geçmeden farklılıklara saygı göstermek.

4- Laiklik

Farklılıklara ve inançlara saygı – Bağnazlıkla mücadele – Tarihten gelenleri sürdürmek.

5- Özveri

Fedakarlık yerine kendini vermek – Yücelme yolunda silkinmek - Duyduğu güveni vurgulamak – Karşısındakinin ruhunu kazanmak için yüreğini açmak.

6- Misyon yüklenme

Katlanmak yerine eyleme geçmek – Zorlamak yerine ilham vermek – Yönlendirici bilinç ve cesaret – Küstahlaşmayan gurur – İleri görüş.

7- Mizah duygusu

Kendiyle alay edebilmek – Ciddiye almadan da ciddi olmak – Birlikteliğin mutluluğunu ifade etmek – Dramatize etmeden yüreğe ulaşabilmek.

8- Büyüklere saygı

Dinlemek ve öğrenmeye devam etmek – Saygı duyarak karşı durmak – Birikimi sindirip başkalarına sunmak – Bilgeliği cesaretlendirmek.

9- Küçükleri kollama

Küçüğü eşiti gibi görmek – Kişiliğe saygı duymak – Girişimleri desteklemek – Sevgi, bilinç, cesaret ve gurur sunmak – İmkan sağlamak.

10- Kurumları destekleme

Galatasaraylı olmak – Değerleri yüklenmek – Galatasaraylı kurumları desteklemek.

(*) Bu Bildiri, Fransa'daki Galatasaraylılar Derneği (Amicale de Galatasaray) tarafından kaleme alınmış, Galatasaray Topluluğu İşbirliği Kurulu tarafından gözden geçirildikten sonra, Eylül 2009'da basılmıştır.

Mekteb-i Sultani Marşı

Güfte : Tefik Fikret
Beste : Zati Arca

Aç sine-i feyyazını ey mehd-i ekabir
Sensin eden insanları insanlığa kadir
Sinende doğar en büyük amal-i mefahir
Sayende eder ilm-ü fen ibraz-ı measir
Meshur olur ilham-ı seher nuruna şair

Ey mader-i irfan-ı beşer, daye-i sahir

Nimet senin, evlat da senin, şan da senindir

Sine-i feyyaz : Coşkunluk, yenilenme, ilerleme, gelişme veren göğüs
Mehd-i ekabir : Büyükler beşiği
Amal-i mefahir : Övünülecek eylemler
İbraz : Gösterme, meydana çıkarma
Measir : Güzel eserler, nişanlar, izler
Meshur : Sihirlenmiş, büyülenmiş
İlham-ı seher nuru : Sabah ilhamının ışığı

Meş'ale-i feyz : Yenilenme, ilerleme meş'alesi

Şeh rah : İşlek yol, büyük cadde

Açmakda bize Mekteb-i Sultani-i ali
Bir meş'ale-i feyz ile şehrah-ı meali
Envar-ı maarif müteali mütevali
Çıkdıkça düşer parçalanır devr-i leyalı
Ettin vatanın kalbini ümmid ile mali

Envar-ı maarif : Eğitimin nurları

Müteali : Yükselen

Mütevali : Kesilmeden devam eden

Devr-i leyalı : Karanlık gece gibi devirler

Mali : Dolu

Mader-i irfan-ı beşer : İnsanlık irfanının annesi

Daye-i sahir : Uykusuz dadı, gece uyumayan bakıcı

Galatasaray'ın Türkiye'de Öncü Olduğu Alanlar ...

(Galatasaraylı ağabey ve kardeşlerimizin Türkiye'de ilk defa başlattıkları yeniliklerin -tam olmayan- bir listesi.... Galatasaray Eğitim Vakfı'nın yayınladığı "1922-1934 Galatasaray'ın Tarihçesi / 1933-1934 mezunları ve 50. Yılları" isimli kitaptan alınmıştır.)

• Resmi okullarımızda yabancı dil, ilk defa Galatasaray'da başladı (1868).

• İlk Türk jimnastik hocası, Galatasaraylı 179 Faik Üstünidman'dır.

• Türk okullarında ilk kurulan konferans ve tiyatro salonu Galatasaray'da açılmıştır (Tevfik Fikret Salonu, 1908).

• Kulüplerinin benimsedikleri renklerde ilk defa flama yapan, spor fanilas ve çorap giyen Türk takımı Galatasaray olmuştur (1908).

• Türk spor kulüpleri arasında, ilk atletizm şubesini açan Galatasaray'dır (1908).

• Türkiye'de ilk futbol lig şampiyonu olan Türk takımı Galatasaray'dır (1908 / 1909).

• Olimpiyad Oyunları Komitesi'ndeki ilk Türk temsilci, Galatasaraylı 412 Selim Sırrı Tarcan'dır (1909).

• Sultani mekteplerinde, öğrencilerin yayınladığı ilk matbaa baskısı dergiyi Galatasaraylı öğrenciler çıkarmıştır ("Tiraje" dergisi, 1909 / 1910).

• Türkiye'de ilk öğrenci boykotu, Galatasaray'da, Müdür Tefik Fikret'in istifasını protesto etmek için düzenlenmiştir (1910).

• İlk Türk Deniz Kulübünü kuran Galatasaraylıdır (1910).

• Türkiye'de ilk su topu takımını kuran Galatasaray'dır (1910).

• Yurt dışında ilk futbol teması yapan kulüp Galatasaray olmuştur (Romanya ve Macaristan Kolejvar, 1911).

• İstanbul'da ilk defa bulvar açtırmak, caddelere ağaç diktirmek ve herkese açık park kurmak, Galatasaray mezunu İstanbul Şehre-

mini (Belediye Başkanı) Galatasaray mezunu Cemil Topuzlu'nun eseri olmuştur (1912).

• Okullarda öğrencilere ilk defa sinema oynatmak Galatasaray'da başlamıştır (1912).

• Gazetelerimizde ilk foto muhabirliğini başlatan, karanlık oda kuran ve ilk klişe atölyesi tesis eden, Tasvir-i Efkar gazetesi sahipleri, Galatasaraylı 303 Talha ve 134 Velid Ebüzziya kardeşler olmuştur (1913).

• Türkiye'de ilk izcilik teşkilatı, "Keşşaflık" adı altında, Galatasaray'da, 764 Abdurrahman ve 765 Ahmet Robenson tarafından kuruldu (1913).

• Galatasaray Spor Kulübü Müzesi, sade Türkiye'de değil, Avrupada da açılan ilk spor kulübü müzesidir (13. Mayıs. 1913).

• Ordumuzda, Erzurum cephesinde, ilk kayaklı birlikleri kuran ve onlara hocalık edenler, I. Dünya Savaşı'na gönüllü olarak katılan Galatasaraylı 764 Abdurrahman ve 765 Ahmet Robenson kardeşler olmuştur.

• I. Dünya Savaşı'nda, gönüllü kayıt bürosuna, 1 numaralı gönüllü olarak yazılan, 1909 mezunu, 646 Celal'dir. (Celal, bu savaşta, Irak cephesinde şehit düşmüştür. 24.3.1918)

• Kurtuluş Savaşı sırasında, İstanbul'daki işgal kuvvetlerine karşı, Milli Müdafaa Yeraltı Direniş Teşkilatı'nı kuran (o zaman ki adı ile "Mim Mim Teşkilatı"), Galatasaraylı, Tevhid-i Efkar gazetesi sahibi 134 Velid Ebüzziya'dır.

• Türkiye'de ilk kız basketbol takımını kuran Galatasaray'dır (1922).

• **Lise son sınıfını “Fen” ve “Edebiyat” olarak iki kısma ayıran ilk Türk okulu, Galatasaray’dır (1924).**

• Futbol maçlarında, oyuncularını teşvik etmek için, hep bir ağızdan tempo ile bağırma usulünü, Galatasaraylılar “Cim Bom Bom”ları ile ortaya atmışlardır (1926).

• **Türkiye’de ilk hendbol takımını kurup oynayan Galatasaray olmuştur (1927).**

• Fransa’nın ünlü Mühendislik Fakültesi “Ponts et Chaussées” ye birincilikle giren ve bu fakülteyi yine birincilikle bitiren, Galatasaraylı, 1929 mezunu 1043 Muhittin Toköz’dür.

• **Türkiye’de ilk planörü Galatasaray öğrencileri inşa ettiler (1930). İlk bröveli Türk planör uçucusu, Galatasaraylı 709 İsmail Türsan olmuştur (1931).**

• Erkek okulundaki piyeslerde, kız okullarından kız öğrenci alarak, kız-erkek karışık piyes temsil eden, Galatasaray öğrencileri olmuştur. (Faruk Nafiz Çamlıbel’in “Akın” piyesi, 1931).

• **İzcilikte ilk defa, “süvari izci teşkilatını”, bisikletli izci takımını”, “silahlı avcı takımını” Galatasaraylı izciler kurmuşlardır (1931). Keza, ilk “yavru kurt teşkilatı da onların eseridir (1932).**

• Lise öğrencileri tarafından bir okulda kurulan ilk bilimsel araştırma derneğini, Galatasaray öğrencileri, “Tarih ve Coğrafya Tetkik Derneği” adı altında oluşturup faaliyete geçirmişlerdir (1932 / 1933).

• **Okullarda, “Pilav” veya öteki usullerle organize edilen toplantı günlerini başlatan Galatasaray olmuştur (1935). “Galatasaray Pilavı” geleneği ise, 1870’te, okulun bütün öğrenci, hoca ve idarecilerinin , Kağıthane’de yaptıkları kır gezmesinde, beraberce yenen kuzu ve pilav ile başlamıştır.**

• Türkiye’de ilk resim sanat galerisini Ga-

latasaraylı 576 Mehmet Ali Cimcoz açmış ve bu faydalı girişimi , eşi Adalet Cimcoz ile, yıllarca sürdürmüştür (1950).

• **Okullarda düzenlenen edebiyat toplantılarını, ilk defa “Edebi Sohbetler” adı altında başlatan, Galatasaraylı, yazar, 1935 mezunu 44 Haldun Taner olmuştur.**

• Tiyatro tarihimizde, ilk “ kabare tiyatrosunu” kuran da Haldun Taner olmuştur (1962).

• **Fransız kültür tarihinde, basın konusunda ilk doktora tezini yapmak Galatasaraylı, 1942 mezunu 850 Hıfzı Topuz’a nasip olmuştur (1960). Tezinin başlığı : “L’information internationale dans la presse turque”.**

• Yelkenli ile ilk dünya turunu, Galatasaraylı Sadun Boro yapmıştır (1968).

• **“Uluslar arası Batı Müziği” (MEDİ) Festivali birincilik ödülünü alan ilk Türk, Galatasaraylı 1058 Selmi Andak olmuştur (1985).**

• Manş Denizi’ni yüzerek geçen ilk Türk yüzücüsü, Murat Güler Galatasaraylıdır.

• **“Académie Française”e şeref üyesi olarak alınan ilk Türk, Galatasaraylı Feridun Cemal Erkin olmuştur.**

• “Académie Nationale de Médecin”e üye olarak kabul edilen ilk Türk, Galatasaray 1930 mezunu Operatör Dr. Hayri Seylan’dır (1986).

• **New York’un ünlü “Altın Eldiven” boks karşılaşmalarında, sikletinde şampiyon olan ilk Türk boksör, Galatasaraylı 932 Melih Açıba’dır.**

• Fransız Yazarlar Birliği’ne kabul edilen ilk Türk olan İzzet Melih Devrim Galatasaraylıdır.

• **Tarihimizde, Cumhurbaşkanlığı Protokol Müdürlüğünü yürüten ilk kadın görevli, 1981mezunu, Galatasaraylı 765 Belgin Erdoğan Birengel’dır.**

Ankara Galatasaraylılar Birliği’nin Tarihinden....

“ Evet, evimiz... “Galatasaraylıların evi”.. Yalnız Ankaralı Galatasaraylıların değil, bütün Galatasaraylıların, memlekete güzide evlatlar yetiştirmiş, aralarındaki bağlantı, an’ane ve arkadaşlık sevgisi örnek olarak gösterilen bir topluluğun evi... (...) 1937’de kurulan Ankara Galatasaraylılar Derneği’nin kiracı olarak faaliyette bulunduğu o günkü lokalden, bugünkü büyük teşebbüse geçileceği, pek az kimse tarafından düşünülmüştür. (...) Binanın kaba inşaatını, 14.7.1971 tarihinde y. Müh. Rıza Tezulaşa ihale ettik. Bu arada 1.200.000 TL. kredi temin ettik. Bu konudaki büyük yardımlarından dolayı, Ferit Basmacı’ya, Selahattin Beyazıt’a, Esat Bayramoğlu’na, unutamadığım Sungur Babaoğlu’na teşekkürü bir borç bilirim. Binamız, takriben 3,5 milyon liraya mal olacaktır. İnce işler azami bir ay içinde ihale edilecektir. Binamızı en geç yıl sonuna kadar tamamen bitireceğimizi düşünüyoruz.”

Birlik binamızın adeta yoktan var edilmesi faaliyetlerinde unutulmaz hissesi bulunan ve Birliğimizin “Üstün Hizmet Madalyası” sahibi Fuat Diriker ağabeyimiz, 1972 Nisan ayında bu satırları yazıyor, 1973 Mart ayında ise, Galatasaray Balosu’nda, “inşaatımızı en geç Haziran ayı içerisinde bitireceğimizi kuvvetle ümit ediyorum.” diyordu. Nitekim, Galatasaraylılar Birliği, 1974 tarihinde, yeni binasında faaliyete başlamıştır.

Aşılmaz gibi gözüken engelleri, maddi imkansızlıkları, bürokratik güçlükleri bir bir aşarak, bugünlere gelmemizde çok başarılı gayretler sarfeden ve bugün bir kısmı aramızda olmayan ağabeylerimizi anarken, onlara teşekkürlerimizi sunuyor, rahmet diliyoruz. Onların sayesinde, Ankara Galatasaraylılar Birliği, bugün Lokalimizin bulunduğu binanın dışında, Gölbaşı Sosyal Tesisleri’nin de sahibi durumundadır ve Galatasaray Mezunlarının yurt içinde veya yurt dışında kurduğu dernekler arasında, müstesna bir yer almaktadır.

Dergimizin bu sayısında, 76 yılı arkasında bırakan bir döneme imza atmış bulunan Birlik Başkanlarımızı bir kere daha anmak üzere, onların isimlerini, fotoğraflarını, görev yaptıkları dönemleri, toplu halde, üyelerimize hatırlatmanın faydalı olacağını düşünüyoruz.

Başkanlarımız :

Ethem MENEMENCİOĞLU
(1937 – 1939)

Hüseyin Aziz AKYÜREK
(1939 – 1940)

Ahmet KARAOSMAN
(1940 – 1942)
(1944 – 1945)
(1951 – 1952)

Raif KÜLBASTI
(1942 – 1944)

Rüknettin BİRCE
(1945 – 1950)
(1953 – 1956)
(1961 – 1962)

Sadık GİZ
(1952 – 1953)

Munis Faik OZANSOY
(1956 – 1958)
(1966 – 1971)

Sungur BABAOĞLU
(1958 – 1961)
(1971 – 1980)

R. Azmi YUMAKOĞLU
(1962 – 1966)

Turgut ÖNEN
(1980 – 1982)

Doğan DÖLCEL
(1982 – 1984)
(1985 – 1987)

Melhi EZGÜ
(1984 – 1985)

Vural GÜNAL
(1987 – 1990)
(1994 – 1995)

Erden KUNTALP
(1990 – 1992)

Ünal İLKER
(1992 – 1994)

Orhan ONAR
(1995 – 2000)

Erdoğan SORAL
(2000 – 2002)

Ertan KARASU
(2002 – 2007)

Vedat ÇUHADAR
(2007 – 2011)

Kamer RODOPLU
(2011 – 2015)

Ankara Galatasaraylılar Birliği'nin 2014 Yılı Faaliyetleri

6. Şubat. 2014 :

Dostlar Meclisi'nde, eski Kültür Bakanı Fikri Sağlar, "Türkiye'deki son siyasi gelişmeler" konusunu ele aldı. Son siyasi ve ekonomik gelişmeleri ortaya koyan Sağlar, bu gelişmelerin toplum olarak nasıl anlaşıldığı hakkındaki görüşlerini anlattı.

20. Şubat. 2014 :

Dostlar Meclisi'nde, Dr.Ömer Faruk Ağa Yarman, "Türk sanayiinde ileri teknoloji ve yenilik getirmenin zorlukları" konusunda konuştu. Konuşmasında, Yarman, siyasi düşüncelerin olduğu kadar, yaşamam son siyasi ve ekonomik gelişmelerin Türk savunma sanayiinin gelişmesine olan etkisini dile getirdi.

14. Mart. 2014 :

Dostlar Meclisi'nin konuğu Prof. Dr. İlber Ortaylı oldu. Prof. Ortaylı, geçmişin önemli olaylarını, kendine has orijinal uslubu ile dile getirdi.

16. Mart. 2014 : Birliğimizin Olağan Genel Kurulu yapıldı.

17. Nisan. 2014 :

Dostlar Meclisi'ndeki konuşmasında, Prof. Dr. Haluk Koç "Yerel seçimler sonrası Türkiye" konusunu işledi. Yerel seçimlerin, Türkiye'nin geleceğine olan etkilerini ele alan Prof. Koç, özellikle Cumhurbaşkanlığı seçimlerine de olabilecek muhtemel etkileri anlattı.

10. Mayıs. 2014 : Son zamanlarda yapılan düzenlemelerle önemli ölçüde değişen Eskişehir'e Yüksek Hızlı Tren ile bir gezi yapılmıştır. Katılan üyelerimiz, Eskişehir Büyükşehir Belediye Başkanı Prof. Dr. Yılmaz Büyükerşen'i ziyaretlerinde, kendisi ile Belediye Meclis Salonu'nda sohbet etmişler, daha sonra da, çeşitli müzeler, tarihi Odunpazarı Bölgesi gezilmiş, yerel tadlarla renklenmiş gezi, Porsuk Çayı üzerindeki tekne turu ile sona ermiştir. Katılımcılar akşam Ankara'ya dönmüşlerdir.

8. Haziran. 2014 :

Geleneksel Pilavımız, Gölbaşı Sosyal Tesislerimizde, çok sayıda davetlinin katılımı ile, coşku ile yapılmıştır.

8. Haziran. 2014 – 28.Eylül.2014 : Gölbaşı Sosyal Tesislerimizin, özellikle Cumartesi ve Pazar günleri tam, hafta içi günler kısıtlı hizmet verdiği yaz sezonu faaliyetleri sürdürülmüştür. Tesisimizde, Disney Çocuk Kulübü, yaz okulu etkinliklerini yürütmüştür.

2. Eylül. 2014 : Galatasaraylılar Derneği'nin İstanbul Hilton Otelinde düzenlediği "Sultani Balo"ya, Birliğimizi temsilen, Yönetim Kurulu üyemiz Fatih Şen ve eşi ile, İstanbul'dan da Vural Günel Ağabeyimiz katılmıştır.

20-21. Eylül. 2014 : İzmir Galatasaraylılar Birliği'nin düzenlediği "Anadolu Pilavı"na, Birliğimizi temsilen, Yönetim Kurulu üyemiz Belgin Birengel ve eşi katılmışlardır.

25. Ekim. 2014 : tarihinde yapılması kararlaştırılan Galatasaray Spor Kulübü Olağanüstü Kongresi için, Başkan adaylıklarını ilan eden, Prof. Dr. Duygun Yarsuvat, 16. Ekim.2014 günü, Alp Yalman ise 17.Ekim.2014 günü, Birliğimizde, üyelerimizle birer sohbet toplantısı yapmışlardır.

27. Kasım. 2014 : Dostlar Meclisi'nde Kültür ve Turizm Bakanlığı Müsteşarı, Prof. Dr. Haluk Dursun "İstanbul'da Yaşama Sanatı"-nı konu alan bir konuşma yapmıştır. Prof. Dursun, İstanbul'un az bilinen tarihi yerleri ile İstanbul'da yaşama adabının özelliklerini, hoş bir uslu ile dile getirmiştir.

Galatasaray Üniversitesi'nin Tarihi Binasının Yangını Konusunda Son Durum

7. Aralık. 2014 : Galatasaray Eğitim Vakfı'nın düzenlediği "50. ve 75. Mezuniyet yılları Berat Dağıtım Törenine, birliğimizi temsilen, Başkanımız Prof. Dr. Kamer Rodoplu ile Yönetim Kurulu üyemiz Belgin Birengel ve eşi katılmışlardır.

13. Aralık. 2014 : Galatasaray İşbirliği Kurulu'nun düzenlediği Forum'ların 21. si "Geleceği görmek – Geleceği kurmak – Batı'ya Açılan Pencere'den geleceğe bakış" konusunda yapılmıştır. Forum moderatörlüğünü Yönetim Kurulu üyemiz Mehmet Dülger yapmıştır. Konuşmaları : Milliyet gazetesi yazarı Kadri Gürsel, Prof. Dr. Hitay Özbay, Prof. Dr. Hakan Orer, Prof. Dr. Kenan Gürsoy, Prof. Dr. Teoman Duralı ile Doç Dr. İlhan Dülger yapmışlardır.

Birlik Yönetim Kurulu, her iki ayda bir yapılan Galatasaray İşbirliği Kurulu toplantılarına muntazaman katılarak, Birliğimizin görüşlerini dile getirmiştir.

Her ayın ilk Salı günleri yapılan geleneksel öğle yemekleri, yılın ilk aylarında muntazaman yapılmış, yaz döneminde verilen arayı takiben, Kasım 2014'te yeniden başlatılmıştır.

27. Aralık. 2014 : Birliğimizin 77. Kuruluş yıldönümü, Lokalimizde düzenlenen bir davet ile kutlanacaktır.

31. Aralık. 2014 : Yılbaşı gecesi, Birliğimizin Lokalindeki bir davet ile kutlanacaktır.

22. Ocak. 2013 Salı akşamı, Beşiktaş Çırağan Caddesi üzerinde bulunan Galatasaray Üniversitesi binası, çıkan yangınla kullanılamaz hale geldi. 142 yıllık binanın çatısının ve 3. katının tamamen küle dönmesi, 2.katın bazı bölümlerinin göçmesi, binanın yüzünün isle kaplanması, hasarın boyutları hakkında fikir veriyordu. Binanın iç ahşap aksamı yok olmuş, dosyalar, kitaplar ve raflar küle dönmüştü.

İtfaiye ekipleri sabaha kadar söndürme ve soğutma çalışmalarını yürütmesine rağmen, binadan dumanlar yükselmeye devam ediyordu

Çeşitli kademelerdeki sorumluların yaptığı açıklamalarda, bir taraftan, Üniversite binasında yangını önleyici tedbirlerin (elektrik kablolarının çelik zırhlı olmaması, otomatik söndürme cihazı eksikliği, çatıda detektör bulunmaması... gibi) yetersizliği yanında, kamu binalarının sigortalanmasının kanunen mümkün olmaması, İstanbul'da, Sultan II. Abdülhamit zamanında tesis edilen Deniz İtfaiyesi'nin 1960'lı yıllarda lağvedilmesi gibi daha temel diğer bazı güçlük ve imkansızlıklar dile getirildi. Aynı sorumlular, zararın telafi edileceğini, kısa zamanda gerçekleştirilecek restorasyon ile, Üniversite'nin yeniden öğretime başlayacağını beyan ve taahhüt ettiler.

Olaydan son derece etkilenen Galatasaray camiası, büyük bir dayanışma gayreti içine girerek, bir taraftan restorasyonun bir an önce yapılması faaliyetlerini, diğer taraftan gerekli kaynağın, yardım kampanyası vesilesi ile toplanacak bağış yolu ile sağlanması çalışmalarını yürüttü. Galatasaray Üniversitesi idaresi ile Galatasaray Eğitim Vakfı bu konuda öncü rol oynamaktadır.

Yardım kampanyası 21. Şubat. 2013 günü başlatılmıştır ve halen devam etmektedir.

“Gücümüz Sevgimiz Fonu”na bugüne kadar yapılmış bağış ve aktarılan kaynağın miktarı 14. 977. 294 TL’na ulaşmıştır.

Galatasaray Üniversitesi ile Galatasaray Eğitim Vakfı (GEV), 30. Nisan 2013 tarihinde yaptıkları bir protokol ile, yanan tarihi binanın GEV tarafından yapılmasını karara bağlamışlardır.

Binanın enkaz kaldırma, sökülme ve temizlik işleri, Eylül 2013’te tamamlanmıştır.

Binanın Rölöve, Restitüsyon ve Restorasyon projeleri hazırlanmış ve İstanbul 3 numaralı Kültür Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Müdürlüğü’ne sunulmuştur.

Rölöve Projesi : 8.1.2014 tarihinde Kurul’a sunulmuş, 25.2.2014 tarihinde onaylanmıştır.

Restitüsyon Projesi : 22.1.2014 tarihinde Kurul’a sunulmuş, 25.2.2014 tarihinde onaylanmıştır.

Restorasyon Projesi : Restorasyon Avan Projesi, Kalem İş Proje ve detayları Kurul’dan onay almıştır.

31.3.2014’te Kurul’a sunulan **Restorasyon Uygulama Projesi, Kurul’un onayını beklemektedir.**

Üniversite yangınından bu yana geçmiş bulunan yaklaşık 23 aylık uzun sayılabilecek bir dönem, Galatasaray camiasının Üniversite’nin yeniden eğitime başlaması hedefine ulaşmak için, Üniversite yetkilileri, Galatasaray Eğitim Vakfı ve diğer sorumlular nezdinde, işbirliği amaçlı, etkili bir eylemde bulunmalarını gerektirmektedir. Bu beraberliğin Üniversitemizin yeniden faaliyete geçmesini hızlandıracağına inanıyoruz.

İsimleri Bile Yetiyor....

Okuldaki ortak hayatımızın, hafızalarımıza adeta kazınmış renklerini oluşturan ve hemen her Galatasaraylının hakkında anlatacağı birşeyler bulunan pek çok isimden aşağıdaki birkaçı, bizlere neler hatırlatıyor....

Ali Ortaç, Ferit Usta, Kara Hasan, Ülkü Ağabey, Ayı Ramo, Yaşar Ağabey, Kapıcı Ali Efendi, Berber İhsan, Kürt Selim, Şevket Usta, Ahmet Ağa, Zeki Ömer Defne, Pierre Dubois (Papaz), Ferruhzat Turaç, Esat Mahmut Karakurt, Patrice Thompson, Jacques Balleteret, Georges Goodman, Muvaffak Benderli, Seyfettin Asal, Hüsnü Gürdeniz (Keş), Salih Özarık (Motor), Selami Akal, Hermine Kalustyan (Matmazal), Hilmi Oran (Kaz), Selahattin Sanrı (Toto), Şükrü Özaltan (Balaban), Yomtov Garti, Nazif Parkan, Habip Şabo Ayrıl, Hikmet Gürtav, Bekir Bircan, Halit Sarıkaya..... ve yerimizin kısıtlı olması yüzünden isimlerini sayamadığımız daha niceleri..

Bizi “biz” yapan bu harikulade insanları, binlerce teşekkür, kucak dolusu sevgi ve bitmeyen saygılarımızla, bir kere daha anıyoruz.

Galatasaray İşbirliği Kurulu’nun bugüne kadar düzenlediği geleneksel Forumların listesi :

3 Haziran 1990	“Galatasaray Yükseköğretim Kurumuna Doğru”
12 Ekim 1991	“Galatasaray’da Kuşaklar Arası İletişim”
10 Ekim 1992	“Galatasaray’da Büyüme”
10 Mayıs 1994	“Çağdaşlaşmanın Neresindeyiz?”
3 Aralık 1995	“Galatasaray Tarihinde Spor ve Hoşgörü”
11 Ocak 1996	“İşbirliği Kurulu’nun Dünü, Bugünü ve Geleceğin Tartışılması ve Değerlendirilmesi”
4 Ekim 1997	“Şiddet mi, Hoşgörü mü?”
5 Kasım 1998	“Eğitim Sürecinde Galatasaraylılık”
12 Şubat 2000	“Helsinki Sonrası Türkiye”
5 Mayıs 2001	“2000’li Yılların İnsan Profili ve Eğitim”
9 Kasım 2002	“Galatasaray’da Yaşam: “Bizi Biz Yapan Değerler”
25 Ekim 2003	“Geleceğimizi Yönlendiren Kollar - Galatasaray’daki Kültürel ve Sportif Etkinliklerin Sürekliliği”
23 Ekim 2004	“21. yüzyılın Galatasaraylısı Nasıl Olmalıdır”
12 Kasım 2005	“AB’ye Giriş Sürecinde Galatasaray’ın Rolü Ne Olmalıdır?”
4 Kasım 2006	“Sporda Şiddet ve Ayrımcılık”
15 Aralık 2007	“Nasıl Bir Anayasa?”
20 Aralık 2008	“Değişen Dünya, Değişen Türkiye, Değişen Galatasaray”
23 Aralık 2009	“Edebiyattan Fikriyata 100 yıl sonra Tefik Fikret Düşüncesi”
11 Aralık 2010	“Galatasaray’da İletişim Nasıl Olmalıdır?”
13 Aralık 2012	“Cumhuriyet’in 100. Yılında, Galatasaray Kültürü”
13 Aralık 2014	“Geleceği görmek - Geleceği kurmak - “Batı’ya Açılan Pencere”den geleceğe bakış”

105 Yıllık Ezeli Rekabet....

Tarihi 1909'a dayanan ezeli rekabette, 1911'de Galatasaray ilk Avrupa turnesine çıkarken, Kadrosunu Fenerbahçe'den Galip (Kulaksızoğlu) ve Bekir (Refet) ile takviye ederken, 1921'de yine Avrupa'ya giden Galatasaray kadrosunda, Fenerbahçeli Galip, Zeki Rıza (Sporel) ve Bekir yer alıyordu.

İki kulüp, maç için gelen yabancı takımlarla birer defa karşılaştıktan sonra, üçüncü maça Galatasaray – Fenerbahçe karması halinde çıkıyorlardı.

Giydikleri forma ise, ortası sarı, bir yanı kırmızı, bir yanı lacivert olmak üzere üç renkten oluşuyordu.

Bir zamanlar, iki takımın bayramı bile vardı. Galatasaray ile Fenerbahçe kulüpleri, yalnız futbol takımları ile değil, diğer branşlardaki bütün sporcuları ile bu bayrama katılırdı.

7. Haziran 1932 günü, Fenerbahçe Spor Kulübü'nün yaşadığı yangın felaketi sırasında, merkez bina ile birlikte Kulübün hemen hemen bütün mal varlığı da yanmıştı. Daha önceden maç anlaşması yapılan Selanik Muhteliti (Karması) ile oynanacak maç iptal edilmemiş, Fenerbahçe'nin bu maça borç aldıkları formalarla çıkacağı da kesinleşmişti. Maçın başlamasına saatler kala, Yunan takımına maçın iptalini bildirmek ise, artık çok geçti... Fenerbahçeliler kara kara düşünürken, kapı açılmış, içeriye, önde Galatasaray'ın kaptanı Arslan Nihat (Bekdik) olmak üzere, Galatasaray'ın 6 ünlü futbolcusu girmişti. Arslan Nihat, üzgün Fenerbahçeli futbolculara şöyle dedi : “ Bu kara gününüzde sizi yalnız bırakamazdık. Kabul ederseniz, ben ve takım arkadaşlarım, bu maça, sizlerle birlikte, Fenerbahçe forması altında oynamaya hazırız...” Takım kurmakta zorlanan Fenerbahçeli futbolcular, bu nazik teklifi teşekkür ile kabul etmiş, ve maç, Galatasaray takviyeli Fenerbahçe'nin Selanik Muhteliti'ni 4-0 yenmesi ile sonuçlanmıştı. Maçın hasılatı olan 910 lira ise, Fenerbahçe Kulübü tarafından Kızılay'a bağışlanmıştı.

30 Mart 1958... İnönü Stadi'nda, Galatasaray ile Fenerbahçe futbol takımları, dönemin Başbakanı Adnan Menderes'ten alacakları Başbakanlık Kupası için karşı karşıya gelmişlerdir. Uzatmaların sonunda da, takımlardan hiçbiri 1-1'lik skoru değiştiremez. Gecikmekte olan ve bu maçı mutlaka sonuçlandırmak isteyen Başbakan, tek olan kupayı, çağırıldığı bir demirci ile ikiye böldürür ve ayrılmaz bir bütünün parçası olan bu iki rakip takıma kupayı paylaşır. Aynı kupanın bir yarısı Galatasaray Müzesi'nde, diğer yarısı da Fenerbahçe Müzesi'ne konmuştur.

Galatasaray Futbol Tarihinde “En’ler” ve “İlk’ler”

Türkiye'nin Avrupa'da kupa kazanan İLK ve TEK futbol takımı GALATASARAY...

İstanbul Şampiyonluğu'nu kazanan İLK Türk Takımı (1908-1909)

Türkiye Süper Ligi'nin İLK Şampiyonu,

Türkiye'de üç yıldızı alan İLK takım,

Türkiye 1. Ligi'ni namağlup bitiren İLK Takım (1985-86),

Profesyonel ligde EN fazla aralıksız şampiyon olan Takım (4 kez üst üste),

Profesyonel ligde yerli teknik direktörle EN çok şampiyon olan Takım (8 kez),

Türkiye liglerinde bir sezonda EN fazla gol atan Takım (1962-1963 sezonu 105 gol),

Türkiye Kupası'nı EN fazla kazanan Takım (14 kez),

Cumhurbaşkanlığı Kupası'nı EN fazla kazanan Takım (10 kez),

Deplasmanda aralıksız EN fazla yenilmeyen Türk Takımı (40 kez),

Bir sezonda EN fazla maç yapan Türk Takımı (58 kez),

Devlet “Üstün Hizmet Madalyası” alan İLK Takım,

Dünya sıralamasında 1. sıraya yükselen İLK ve TEK Türk Takımı,

Yurt dışında maç yapan İLK Türk Takımı (1911),

Yurt dışında galibiyet alan İLK Türk Takımı (1911),

Şampiyonlar Ligi'ne katılan İLK Türk Takımı,

Şampiyonlar Ligi'nde Çeyrek Final'e yükselen İLK Türk Takımı,

Şampiyon Kulüpler Kupası'nda Yarı Final oynayan İLK ve TEK Türk takımı,

UEFA Kupası'nı hiç yenilgi almadan kazanan İLK Takım,

Balkanlar'da UEFA Kupası'nı kazanan İLK ve TEK Takım,

UEFA Kupası'nı kazanan İLK ve TEK Türk Takımı,

UEFA Kupası'nı hiç yenilgi almadan kazanan İLK ve TEK Türk Takımı,

Süper Kupa'yı kazanan İLK ve TEK Türk Takımı,

Dünya Kulüpler Şampiyonası'nda Avrupa'yı temsil etme hakkı kazanan İLK ve TEK Türk Takımı,

Takımı,

Avrupa kupalarında kendi sahasında art arda EN çok maça mağlup olmayan Türk Takımı

(20 kez),

Avrupa kupalarında EN çok tur atlayan Türk Takımı,

Avrupa kupalarında EN çok gol atan Türk Takımı,

Bir sezonda EN fazla Avrupa kupası maçı yapan Türk Takımı (17 maç),

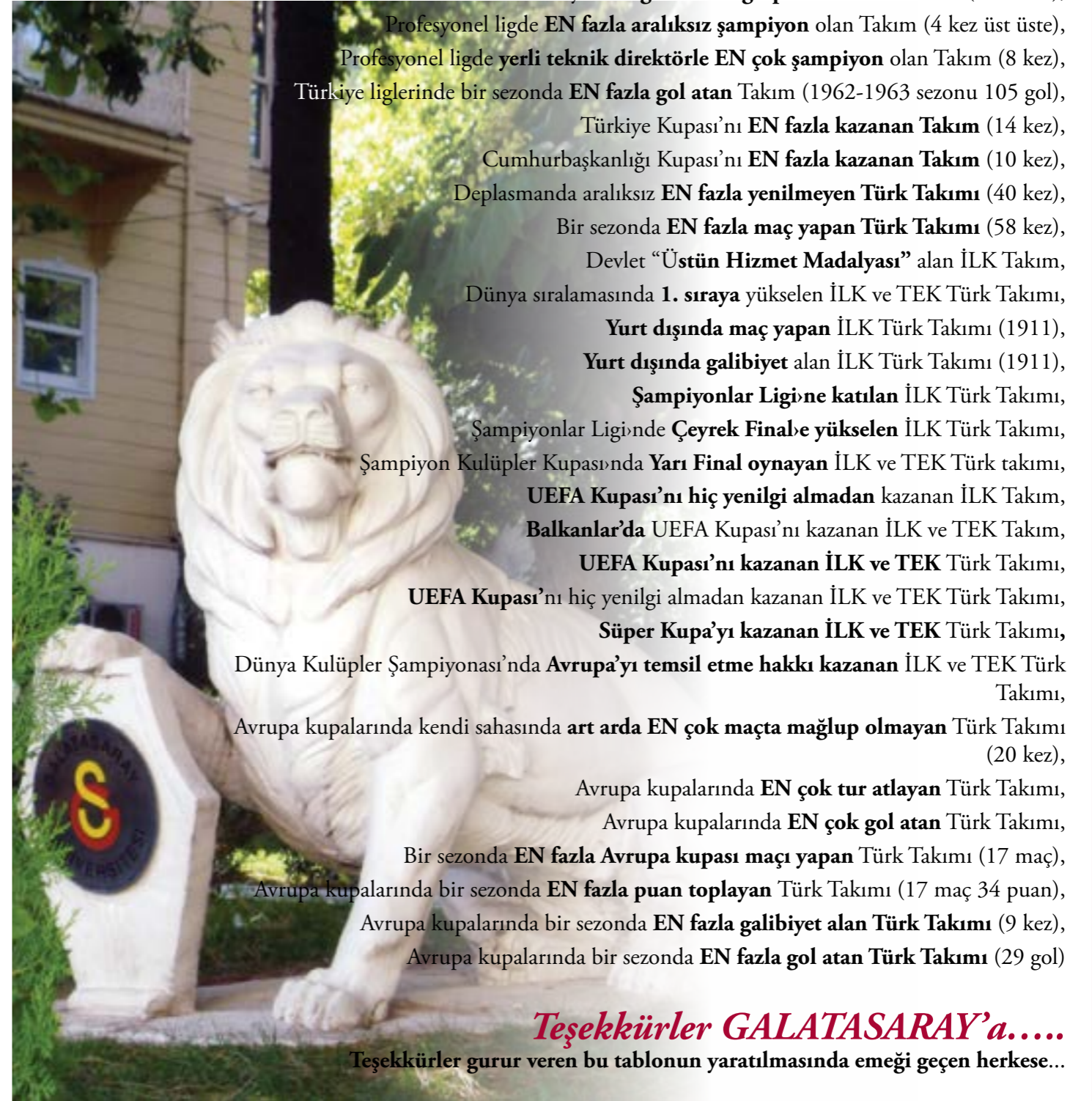
Avrupa kupalarında bir sezonda EN fazla puan toplayan Türk Takımı (17 maç 34 puan),

Avrupa kupalarında bir sezonda EN fazla galibiyet alan Türk Takımı (9 kez),

Avrupa kupalarında bir sezonda EN fazla gol atan Türk Takımı (29 gol)

Teşekkürler GALATASARAY'a.....

Teşekkürler gurur veren bu tablonun yaratılmasında emeği geçen herkese...

“BİTMEYEN MEKTEP” ANKARA GALATASARAYLILAR BİRLİĞİ DERNEĞİ YAYINIDIR

YIL: 1 / SAYI: 1 / Aralık 2014

Tasarım / Baskı: www.grafus.com.tr